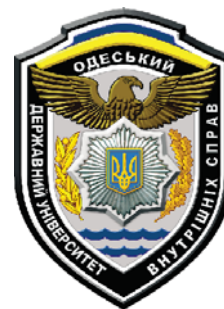

НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ ПРАВНИЧИЙ ЧАСОПИС №1 2015

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України
Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації: Серія КВ № 15252-3824Р
від 22.06.2009 р.
Виходить з 1997 р. До 2006 р. - "Вісник Одеського інституту внутрішніх справ". Щоквартальник

Засновник:

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ

ГОЛОВНИЙ РЕДАКТОР:

Волощук А. М., доктор юридичних наук,
професор

ЗАСТУПНИК ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА:

Кузніченко С. О., доктор юридичних наук,
професор

ВІДПОВІДАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР:

Домброван Н. В.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Бахін В. П., доктор юридичних наук
Берназ В. Д., доктор юридичних наук
Цвілюк С. А., доктор історичних наук
Берлач А. І., доктор юридичних наук
Грохольський В. Л., доктор юридичних наук
Цильмак О. М., доктор юридичних наук

Тарасенко В. Є., доктор юридичних наук
Меркулова В. О., доктор юридичних наук
Саакян М. Б., доктор юридичних наук
Ярмак Х. П., доктор юридичних наук
Ярмиш О. Н., доктор юридичних наук
Яковенко С. І., доктор психологічних наук

Друкується за рішенням
Вченої ради
Одеського державного університету
внутрішніх справ
Протокол № 7 від 31.03.2015 р.

*Журнал входить до переліку наукових фахових
видань, в яких можуть
публікуватися результати дисертаційних
робіт на здобуття наукових ступенів
доктора і кандидата юридичних наук.
Затверджено постановою президії ВАК України
від 08.07.2009 № 1-05/3.*

Друковані матеріали виражають позицію
авторів, яка не завжди поділяється редакційною
колегією. Відповідальність за зміст статті,
достовірність фактів, статистичних даних,
точність викладеного матеріалу покладається на
авторів або осіб, які його подали.

Повне або часткове передрукування матеріалів,
виданих у журналі “Південноукраїнський
правничий часопис”, допускається лише
з письмового дозволу редакції. При
передрукуванні матеріалів посилання на
“Південноукраїнський правничий часопис”
обов’язкове.

Вимоги до авторських оригіналів статей

1. До друку приймаються неопубліковані раніше роботи,
написані українською мовою, обсягом до 1 авт. арк.

2. Будова статті

УДК (універсальний десятиковий класифікатор)

Анотація (до 100 слів).

Ключові слова (3-10 слів).

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв’язок з важ-
ливими науковими чи практичними завданнями.

Аналіз останніх досліджень і публікацій з даної теми, виділен-
ня невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим
присвячується означена стаття.

Формулювання мети статті.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунту-
ванням отриманих наукових результатів.

Висновки з дослідження і перспективи подальших розвідок у
даному науковому напрямі.

Література.

Підпис автора і дата.

3. Технічні вимоги до оформлення статей

Стаття має бути набрана в текстовому редакторі
Microsoft Word. Поля з усіх сторін -20 мм. Шрифт -
Times New Roman 14 з інтервалом 1,5. Посилання на
літературу бажано зазначати безпосередньо в тексті
у квадратних дужках порядковим номером викори-
станого джерела та через кому конкретної сторінки.

4. Паперовий варіант, електронний варіант, завірена
рецензія спеціаліста (кандидата або доктора наук від-
повідного профілю), довідка про автора на окремому
аркуші (прізвище, ім’я, по батькові, адреса, телефони
з кодом міста, науковий ступінь, вчене звання, поса-
да, установа).

Адреса редакції

Україна, 65014, м.Одеса, вул. Успенська, 1
тел. (048) 738-06-13

E-mail: south-ukrainian_law_journal@ukr.net

ПОНЯТТЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИ ЗАСУДЖЕНОГО ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ

Афанасенко С. І.

У статті розглянуто поняття та загальна характеристика особи засудженого до позбавлення волі, аналізуються зміст поняття “особа засудженого до позбавлення волі”, співвідношення понять “особа” і “особистість”, законодавче визначення в КПК України моменту набуття підсудним процесуального статусу засудженого та обсяг процесуальних прав засудженого.

Ключові слова: особа засудженого до позбавлення волі, особа, засуджений, позбавлення волі, вирок суду, людина, особа злочинця, кримінально-процесуальні правовідносини.

В статье рассмотрены понятие и общая характеристика личности осужденного к лишению свободы, анализируются содержание понятия “личность осужденного к лишению свободы”, соотношение понятий “лицо” и “личность”, законодательное определение в УПК Украины момента приобретения подсудным процессуального статуса осужденного и объем процессуальных прав осужденного.

Ключевые слова: личность осужденного к лишению свободы, лицо, осужденный, лишение свободы, приговор суда, человек, личность преступника, уголовно-процесуальные правоотношения.

The article deals with the concept and general characteristics of persons sentenced to imprisonment, it's analyzed the meaning of “person sentenced to imprisonment,” the relationship between “person” and “personality”, legal definition of defendant status to a convicted and extent of the procedural rights of convicted in the Criminal Procedural Code of Ukraine.

Keywords: person sentenced to imprisonment, a person, a convicted, imprisonment, the sentence of the court, human being, individual of a criminal, criminal-procedural relationship.

Щоб охарактеризувати особу засудженого до позбавлення волі, необхідно насамперед визначитися з питанням: який саме зміст укладається в поняття “особа засудженого до позбавлення волі”? “Особа засудженого до позбавлення волі” може бути розглянута як складне поняття, яке являє собою поєднання двох більш простих понять - “особа” та “засуджений до позбавлення волі”. Особа у філософському розумінні - це індивід як суб'єкт соціальної діяльності. Індивід - це окремий представник людської спільноти, тобто людина як носій індивідуальних своєрідних рис, людина певної культури, епохи. Отже, зміст поняття “особа” в загальних рисах може бути визначений, як людина, яка являє собою сукупність індивідуальних ознак і властивостей. Здебільшого в правових науках термін “особа” використовується для визначення людини як фізичної особи. Більш детально на аналізі поняття “особа” та його змісті ми зупинимося далі. Друга складова частина розглядуваного поняття характеризує правове становище людини - у ній міститься вказівка про перебування її в особливому становищі - засудженого до позбавлення волі. Засуджений до позбавлення волі - це людина, яка визнана судом винною у вчиненні злочину і який в обвинувальному вирокі призначено покарання у вигляді позбавлення волі (довічне позбавлення волі, або позбавлення волі на певний строк). Поняття “засудже-

ний до позбавлення волі”, у свою чергу, є похідним від поняття “засуджений” і відрізняється від нього тим, що містить конкретну вказівку на вид призначеного покарання. Взагалі, ці поняття співвідносяться між собою за законами логіки, як окреме (засуджений до позбавлення волі) та загальне (засуджений).

Поняття “засуджений” використовується в кримінально-процесуальному і кримінально-виконавчому праві України для визначення суб'єкта відповідних правовідносин. У кримінально-процесуальному праві засудженим визнається особа, стосовно якої постановлено обвинувальний вирок, якщо цей вирок навіть і не набрав чинності. У кримінально-виконавчому праві засуджений - це особа, стосовно якої постановлений судом обвинувальний вирок набрав чинності і який цим вирокіом призначено покарання, що передбачено кримінальним законом [4, 100-110; 5, 49-55].

Проте до того, як набути статусу засудженого та бути підданою кримінальному покаранню, тобто стати суб'єктом кримінально-виконавчих правовідносин, що виникають з приводу виконання (відбування) покарання, особа, яка вчинила злочин, послідовно стає суб'єктом кримінально-правових і кримінально-процесуальних правовідносин.

З моменту вчинення особою злочину держава вступає із цією конкретною особою, яка є суб'єктом злочину, у кримінально-правові відносини. Таким чином, суб'єктами кримінально-правових відносин є: з одного боку - держава, з іншого - особа, яка вчинила злочин. Це означає, що, з одного боку, до особи, яка вчинила злочин, повинні бути вжиті заходи державного впливу, і вона повинна бути покараною, а з іншого - що держава наділяється правом переслідувати злочинця в кримінальному порядку, доводити його вини й застосовувати кримінально-правові санкції. Наявність складу злочину в суспільно небезпечному діянні особи є підставою її кримінальної відповідальності. Зміст кримінальної відповідальності визначається нормами кримінального права, а реалізація кримінальної відповідальності здійснюється у формі кримінально-процесуальних і кримінально-виконавчих правовідносин. Кримінальна відповідальність із моменту свого виникнення обумовлює, окрім обов'язку особи, яка вчинила злочин, зазнати обмежень і понести покарання, також і її обов'язок підкорятися вимогам процедури реалізації органами розслідування та суду такої відповідальності (кримінально-процесуальні правовідносини). Кримінально-процесуальні правовідносини виникають з моменту порушення кримінального провадження й закінчуються вирокіом, який набув законної сили. Після цього кримінальна відповідальність переходить у заключну стадію своєї реалізації. Вона реалізується у формі кримінально-виконавчих правовідносин, що мають забезпечити виконання вироку [1, 2, 3].

Особливе становище цієї особи обумовлюється рядом факторів. По-перше, саме ця особа та її суспільно небезпечні й протиправні дії в минулому є об'єктом ретельного дослідження в кримінальному процесі, оскільки основні зусилля органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду спрямовані, насамперед,

на встановлення саме цієї особи, наявності в її діянні складу злочину, передбаченого кримінальним законом, та доведеності її вини у вчиненні цього злочину. По-друге, здійснюючи діяльність по встановленню обставин, які входять до предмету доказування і мають суттєве значення для повного, всебічного та об'єктивного розслідування і вирішення кримінальної справи по суті, відповідні судові та правоохоронні органи реалізують свої владні повноваження, делеговані їм державою, які дозволяють застосовувати під час цієї діяльності заходи процесуального примусу й, зокрема, запобіжні заходи, які можуть призвести до обмеження конституційних та інших прав учасників кримінального процесу, і передусім це стосується прав і інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного та засудженого.

Унаслідок зазначеної особливості становища в кримінальному процесі особи, яка вчинила злочин, можливість настання для неї небезпеки порушення її прав і інтересів буде найбільш вірогідною, у порівнянні з іншими учасниками кримінального процесу (потерпілими, свідками та іншими учасниками). Тому об'єктивно необхідною умовою, спрямованою на запобігання порушенню прав і свобод людини, необґрунтованому притягненню осіб до кримінальної відповідальності та засудженню невинних, є чітке та однозначне визначення в законі процесуального статусу та обсягу процесуальних прав цієї особи на всіх стадіях кримінального процесу [6, 61-63; 7, 84-85].

Правовий аспект поняття "особа засудженого до позбавлення волі" як об'єкта нашого дослідження може бути визначений наступним чином - це особа, що вчинила злочин, засуджена обвинувальним вироком суду до позбавлення волі, який набрав законної сили, і відбуває покарання в місцях позбавлення волі.

Поняття "особа засудженого до позбавлення волі" є похідним від поняття "особа злочинця", яке, у свою чергу, є похідним від поняття "особа людини", і не може розглядатися окремо від нього. Узагалі, необхідно зазначити, що поняття "особа" може розглядатися тільки в контексті поняття "людина", оскільки тільки людина може бути особою. Тлумачення змісту поняття "особа" залежить від того, яка саме наука та в якому саме аспекті розглядає це поняття. У більшості юридичних наук кримінально-правового блоку, зокрема в кримінальному, кримінально-процесуальному, кримінально-виконавчому праві та криміналістиці поняття "особа" використовується, як правило, як синонім слова "людина" (у російській мові - "лицо"). Мається на увазі людина, яка є носієм певних якостей, ознак і властивостей, вивчення та пізнання яких має важливе значення для розкриття та розслідування злочинів, прийняття законних та обґрунтованих рішень як під час розслідування та розгляду кримінальної справи, так і під час відбування засудженим покарання: про притягнення цієї особи до кримінальної відповідальності та призначення покарання, застосування запобіжних заходів і прийняття інших процесуальних рішень, обрання ефективних тактичних прийомів розслідування, застосування принципу індивідуалізації покарання в процесі його відбування тощо.

До специфічних ознак, що притаманні особам, які відбувають або відбули покарання в місцях позбавлення волі, можна віднести широке розповсюдження серед цієї категорії осіб психічних аномалій, що не виключають осудності. За даними різних учених, питома вага осіб із психічними порушеннями серед осіб, що вчинили злочини і пройшли судово-психіатричну експертизу,

коливається в межах 30-68 %. Загалом, як свідчать емпіричні дослідження, серед злочинців 50-60 % осіб мають такі психічні аномалії. Безперечно, психічні аномалії існують і в людей, які не вчиняли злочини й не перебували в місцях позбавлення волі, але їх питома вага значно менша. Дані наукових досліджень свідчать також про те, що зі збільшенням терміну перебування засуджених у місцях позбавлення волі, кількість осіб, які мають психічні аномалії, суттєво зростає. Для психологічного портрету засуджених до позбавлення волі з психічними аномаліями характерні тривожність, жорстокість, агресивність, навіюваність і ригідність, які можуть суттєво перешкоджати особі керувати своєю поведінкою та контролювати її [8, 111-112; 9, 33-35].

Отже, з огляду на викладене, можна стверджувати, що в найбільш широкому аспекті властивості, ознаки і якості будь-якої особи, зокрема й "особи засудженого до позбавлення волі", досліджуються саме наукою криміналістики, що обумовлюється її метою і завданнями розкриття та розслідування злочинів, установлення й розшуку злочинців, а також криміналістичної профілактики злочинів. Серед розмаїття ознак і властивостей особи можна виділити окремі, які, як правило, специфічно притаманні особі, яка відбувала покарання в місцях позбавлення волі.

Література

1. Конституція України [Електронний ресурс]: закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР із змін., внес. згідно із Законами України та Рішеннями Конституційного Суду: за станом на 2014 р. № 952-14. - Електрон. дан. (1 файл). - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>. - Назва з екрану.
2. Кримінальний кодекс України [Електронний ресурс]: закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III із змін., внес. згідно із Законами України та Рішеннями Конституційного Суду: за станом на 20.05.2014 р. № 52-17. - Електрон. дан. (1 файл). - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>. - Назва з екрану.
3. Кримінальний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс]: закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. - Електрон. дан. (6 файлів). - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua>. - Назва з екрану.
4. Данн А. Жулики, мошенники, аферисты: наставление простофилям и инструкции мошенникам [Текст] / А. Данн. - СПб.: Политехника, 1996. - 185 с.
5. Даншин И.Н. Криминологическая характеристика личности мошенников [Текст] / И.Н. Даншин // Криминологические проблемы борьбы с преступностью: сб. науч. тр. - К., 1985. - С. 143-148.
6. Жариков Р.А. Краткая характеристика основных причин и условий, способствующих росту преступности в современный период [Текст] / Р.А. Жариков // Право: теория и практика. - М., 2003. - № 12. - С. 61-63.
7. Закалюк А.П. Личность, подлежащая индивидуальной профилактике [Текст] / А.П. Закалюк // Сов. государство и право. - 1984. - № 2. - С. 84-87.
8. Закалюк А.П. Прогнозирование и предупреждение индивидуального преступного поведения [Текст] / А.П. Закалюк. - М.: Юрид. лит., 1986. - 192 с.
9. Игошев К.Е. Проблема личностного подхода в криминологии [Текст] / К.Е. Игошев // Теоретические проблемы учения о личности преступника: сб. науч. тр. - М., 1979. - С. 33-35.

Афанасенко С.І.,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри державно-правових дисциплін
ОДУВС
Надійшла до редакції: 12.12.2014

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ПРАВОВОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ДЕРЖАВИ

Висоцький В.М.

СТРУКТУРА КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПОЛІТИЧНИХ ПАРТІЙ 3

Магновський І.Й.

ПРИНЦИПИ ВДОСКОНАЛЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНОГО УСТРОЮ УКРАЇНИ: ПРАВОВИЙ
КОНТЕКСТ 6

Павлович-Сенета Я.П.

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ САМОСТІЙНОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ОДИНИЦЬ, ЯК
ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ 10

Саакян М.Б.

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ЯК ОСОБЛИВИЙ ПОРЯДОК РЕГУЛЮВАННЯ СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН..... 14

Юрченко М.М., Мазуренко А.С.

ГАРАНТІЇ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ:

ПРОБЛЕМИ ДЕФІНІТИВНОГО ВИЗНАЧЕННЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЇ 16

ПРОТИДІЯ ЗЛОЧИННОСТІ: ПРОБЛЕМИ ПРАКТИКИ ТА НАУКОВО-МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Афанасенко С.І.

ПОНЯТТЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИ ЗАСУДЖЕНОГО ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ 22

Власова Г.П.

МЕЖІ ПРОВАДЖЕННЯ ЩОДО КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ ЗА ПРИКЛАДОМ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.... 24

Гриченко О.А., Томило В.В.

ПОНЯТТЯ НЕЗАКІНЧЕНОГО ЗЛОЧИНУ ТА ЙОГО ВИДИ, ВІДМІННІСТЬ ВІД ДОБРОВІЛЬНОЇ
ВІДМОВИ ВІД ЗЛОЧИНУ 27

Загороднюк С.О., Круш Г.С.

КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ БЕЗПЕКИ ВИРОБНИЦТВА 31

ПРАВОВА СИСТЕМА: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА

Калаянов Д.П.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ В КРАЇНАХ ЄВРОПИ 34

Конопельський В.Я.

ПРО ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ТА ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЇ ПОКАРАНЬ У
КОНТЕКСТІ ЙОГО ВЗАЄМОДІЇ З ІНШИМИ ПРИНЦИПАМИ ПРАВА 37

Надибська О.Я.

ПСИХОЛОГІЯ ГРУПОВОГО ТА ОСОБИСТІСНОГО ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ
СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ..... 41

Собко Г.М.

ПСИХІЧНЕ НАСИЛЬСТВО ТА ЙОГО СПІВВІДНОШЕННЯ ІЗ СУМІЖНИМИ ПОНЯТТЯМИ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ
В КРИМІНАЛЬНОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ..... 44**ПРОБЛЕМИ ЦИВІЛЬНОГО ТА ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА**

Дрішлюк В.І.

ЗАСТОСУВАННЯ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ У СПРАВАХ ПРО ЗАХИСТ ПРАВ ПОРУЧИТЕЛЯ
В ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ 49

Журавель А.В., Геба Г.І.

ДОЦІЛЬНІСТЬ ЗАПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ІНСТИТУТУ ПОДАТКОВОГО ОМБУДСМЕНА..... 52

Мирза С.С., Демченко О.І.

УЧАСТЬ ОБ'ЄДНАНЬ СПІВВЛАСНИКІВ БАГАТОКВАРТИРНОГО
БУДИНКУ В ДОГОВІРНИХ ВІДНОСИНАХ..... 55

Середницька І.А., Ульяник М.М.

СПРАВЛЯННЯ ДЕРЖАВНОГО МИТА В ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД 58

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ РЕФОРМИ

Криволапчук В.О.

ДО ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ КРИМІНАЛЬНОЇ МІЛІЦІЇ У СПРАВАХ
ДІТЕЙ..... 62

Веселов М.Ю.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ ДОРОЖНЬОГО РУХУ В УКРАЇНІ 63

Гомон Д.О. СУТНІСТЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	66
Голоядова Т.О. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ В УКРАЇНІ ТА НЕОБХІДНІСТЬ УДОСКОНАЛЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС	68
Гуляк О.В. ОПТИМІЗАЦІЯ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ПІДРОЗДІЛІВ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ УВЕДЕННЯ НАДЗВИЧАЙНИХ ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ.....	71
Денисова А.В. РЕФОРМУВАННЯ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	74
Кузніченко О.М. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ З ВІДБУДОВИ ЗРУЙНОВАНИХ ПРОМИСЛОВИХ ОБ'ЄКТІВ ПІД ЧАС ВОЄННИХ ДІЙ	77
Небеська М.С. ПРАВОВИЙ СТАТУС ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ У ФЕДЕРАТИВНІЙ РЕСПУБЛІЦІ НІМЕЧЧИНИ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ	79
Фалатюк О.С. СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТРАНСПОРТНОЇ БЕЗПЕКИ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ АВТОМОБІЛЬНИХ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ	81
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ДОСУДОВОГО СЛІДСТВА	
Артюх О.М. КЛАСИФІКАЦІЯ ТИПОВИХ СЛІДЧИХ СИТУАЦІЙ, ЩО ВИНИКАЮТЬ ПРИ ВИЯВЛЕННІ ТА РОЗСЛІДУВАННІ ПРОТИДІЇ ЗАКОННИЙ ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	85
Кедик В.П. ПІДСТАВИ ПРИТЯГНЕННЯ ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ЗЛОЧИНИ ВЧИНЕНІ ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ	88
Любчик В.Б. ЩОДО СПОСОБІВ СКОЄННЯ ГРАБЕЖІВ ТА РОЗБІЙНИХ НАПАДІВ У ГРОМАДСЬКИХ МІСЦЯХ.....	92
Пасько О.М. НАПРЯМКИ ОЦІНЮВАННЯ ГОТОВНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	95
Папуша І. О. ОСОБЛИВОСТІ ПРОЦЕСУАЛЬНОГО КЕРІВНИЦТВА ДОСУДОВИМ РОЗСЛІДУВАННЯМ ЗЛОЧИНІВ У СФЕРІ НЕЗАКОННОГО ОБІГУ НАРКОТИКІВ	100
Тарасенко Р.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНФІДЕНЦІЙНОСТІ ВІДОМОСТЕЙ ПРО ОСІБ, ЯКІ ПРОВОДИЛИ СПОСТЕРЕЖЕННЯ ЗА ОСОБОЮ, РІЧЧЮ АБО МІСЦЕМ, У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	104
Чанишева Г.І., Чанишев Р.І. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ ЗАХИСТУ ПЕРСОНАЛЬНИХ ДАНИХ ПРАЦІВНИКА	107
Омельченко О.Є., Жидкий Д.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ПРЕДМЕТА ДОКАЗУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	111
АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІСТОРИКО-ПРАВОВОЇ НАУКИ	
Кісель В.Й. ГЕНЕЗИС УЯВЛЕНЬ ПРО СУТНІСТЬ ПРАВА ВЛАСНОСТІ: ІСТОРІЯ ТА СУЧАСНІСТЬ	115
Ярмакі В.Х. ГЕНЕЗИС НЕЛЕГАЛЬНОЇ МІГРАЦІЇ ТА ЇЇ СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕКА.....	118
ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ДЕРЖАВИ: ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА	
Курилiна О.В. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ.....	123
Свиридюк Н.П. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗАКОННОСТІ ТА ДИСЦИПЛІНИ В ДЕРЖАВНОМУ УПРАВЛІННІ ЕКОНОМІКОЮ ЗАСОБАМИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ	125

ДО НОВОЇ КОНЦЕПЦІЇ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ**Меркулова В.О.**

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ПОКАРАННЯ З ВИПРОБУВАННЯМ: ЗАКОНОДАВЧИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД 129

Цільмак О.М.

ЗАГАЛЬНОТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ КЛАСИФІКАЦІЇ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО СТАНУ, ЯК ІНТЕГРАЛЬНОГО ПСИХІЧНОГО ЯВИЩА ОСОБИСТОСТІ ПРАЦІВНИКА ОВС..... 133

Цвілюк С.А.

КОМУНІКАТИВНИЙ АСПЕКТ У ВИХОВАННІ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗАСАД ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ 135

Матієнко Т.В.

ЕМОЦІЙНЕ “ВИГОРЯННЯ” ТА ЙОГО ОСОБЛИВОСТІ В ПРОФЕСІЙНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

ФАХІВЦІВ ДЕРЖАВНИХ УСТАНОВ..... 142

Пригодська Ю.В.

ПЕДАГОГІЧНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ВИКЛАДАЧА У

ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ СИСТЕМИ МВС 145

Смоков С.М.

ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВПЛИВ ЯК НЕОБХІДНИЙ ЕЛЕМЕНТ СЛІДЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ..... 148

Шаповаленко Н.М.

ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО МОВЛЕННЯ 152

Берназ П.В.

ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОВНОВАЖЕНЬ СЛІДЧОГО 155

РЕЦЕНЗІЇ. ПОВІДОМЛЕННЯ. ІНФОРМАЦІЯ**Користін О.Є., Албул С.В.**

КОНЦЕПЦІЯ РОЗВИТКУ КРИМІНАЛЬНОЇ РОЗВІДКИ ОРГАНІВ ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ 158

Корнієнко М.В.

РЕЦЕНЗІЯ НА КНИГУ Ж.-Ф. ГЕЙРО ТА Ф. ТЮАЛЯ “ГЕОСТРАТЕГІЯ ЗЛОЧИННОСТІ”..... 163

Криволапчук В.О.

РЕЦЕНЗІЯ НА МОНОГРАФІЮ ТАРАСЕНКА Р.В. БЕЗПЕКА УЧАСНИКІВ КРИМІНАЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА:

кримінальні процесуальні та оперативно-розшукові основи 165

Наукове видання

Південноукраїнський правничий часопис
1'2015
Науковий журнал

Технічний редактор Букаєв В. В.
Комп'ютерне верстання та дизайн Романов О. Д.
Коректор Громік О. П.

Підписано до друку 31.03.2015. Формат 60х90/8. Папір офсетний.
Гарнітура «Trebuchet MS» Друк цифровий. Ум. друк .арк. 18,81.
Наклад 100 прим.
Видавництво ОДУВС
м. Одеса, вул. Успенська, 1
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 3507 від 25.06.2009 р.